

sige, at det er slet ikke sikkert, at Fabriktilsynet ikke er bedre end Sundhedskommissionen, og der er navnlig et Punkt, jeg skal henlede Opmærksomheden paa, og det er, at Fabriktilsynet dog skal føre et periodisk Tilsyn med Virksomheden, medens Sundhedskommissionen gennemgaaende lader sig nøje med en Gang for alle at udstede sine Reglementer og desværre saa godt som intet Tilsyn fører med deres Efterlevelse. Jeg har tilfældigvis i de sidste Dage hørt en Udtalelse fra en Overlæge ved et af vore største Hospitaler, en Mand, der har Interesse for disse Spørgsmaal. Han sagde mig, at han har gjort sig en lidt ondskabsfuld Fornøjelse af at udsørge hospitalsindlagte Arbejdere, som høre til de Virksomheder, for hvilke der er blevet udstedt Regulatorer fra den københavnske Sundhedskommission, om hvorledes disse Bestemmelser iagttages f. Eks. i Tobaksindustrien og andre, og han har regelmæssig faaet at vide, at disse Bestemmelser overholdes slet ikke, og der føres ikke noget virkelig effektivt Tilsyn fra Sundhedskommissionens Side. Hvis derfor virkelig Resultatet skulde blive det, at man maa erkende, ogsaa efter vor Affattelse, at det er Fabriktilsynet og det alene, som fremtidig bør have med disse Sager at gøre, saa er Ulykken ikke stor. Men jeg kunde tænke mig den Modifikation, at det blev bestemt, at den ene af de Personer, som Indenrigsministeren frit beskikker til Arbejdsraadet, skal være en Læge. I saa Tilfælde nærer jeg ikke Tvivl om, at det Arbejdsraad, vi prøve at stille paa Benene, vil være en bedre Autoritet end vore Sundhedskommissioner, maaske endogsaa end Sundhedskollegiet og Universitetets hygiejniske Laboratorium. Som sagt, jeg æsker den ærede Ministers Udtalelser paa det Punkt.

Jeg gaar derefter over til Ændringsforslag Nr. 41, som har en mere omfattende Karakter, hvorved vi omkalfatre Lovforslagets §§ 15 og 16. Vi søge virkelig at skabe en ny Organisation af Fabriktilsynet. Vi vide, at, hvad vi have foreslaaet, kunde være bedre; det erkende vi meget gerne. Men Skylden er ikke vor, men Regeringens. Regeringen burde efter min Mening have forelagt et Lovforslag, som indeholdt en Sammenfatning af Maskinbeskyttelsesloven og Fabrikloven af 1873, til eet Lovarbejde, saaledes som man har gjort i Norge. Saa vilde det ogsaa have været muligt at organisere Fabriktilsynet saaledes, at det hørte ind under een Minister og een Autoritet alene. Enten det nu blev

Justitsministeriet, eller, som jeg tror — og jeg tror ogsaa Udvalget vilde have anset det for det rette — at det blev Indenrigsministeriet, vilde det være ønskeligt, at det blev under eet Ministerium, og det vilde da maaske have været muligt at følge de Antydninger, som Udvalget har haft under Overvejelse til en bedre Organisation af det lokale Tilsyn, saaledes at man i noget højere Grad skilte Kedelsynet som en mere underordnet Bestanddel ud fra de nuværende Assistenters Virksomhed, hvad jeg dog ikke skal forfølge videre. Men dette er et Arbejde, det ikke kan forlanges, at et Rigsdagsudvalg skal gøre, navnlig da vi derved vilde komme i Kollision med et Ministerium til, hvis vi vilde blande os ind i et, som det synes, noget delikat Kompetenceforhold mellem to Ministerier. Vi have maattet nøjes med at blive paa den Grund, vi her staa, og søge at organisere saa godt, vi kunne, til Dels i Henhold til det Forslag, som kom til os fra Indenrigsministerens Side under Udvalgsbehandlingen i Fjor. Vi foreslaa da en forholdsvis højt lønnet Direktør for Fabriktilsynet. Paa dette Punkt er jeg nødt til at gøre en Undskyldning lige over for den ærede Minister, idet nemlig Udvalget efter Ministerkonferencen har foretaget en lille Ændring i Lønningsbestemmelsen paa dette Punkt, støttet til sagkyndige Meddelelser til os. Da imidlertid blot Begyndelseslønnen bliver noget lavere, 4,500 Kr. eller 4,800 Kr., men Slutningslønnen bliver den samme, nemlig 6,000 Kr., og Stigningen bliver hurtigere og med større Summer, saa tror jeg ikke, at det, vi have bragt i Forslag, vil kunne støde paa Modstand fra Regeringens Side. Vi give saa denne Direktør 2 nogenlunde velstillede Ekspeditionssekretærer, af hvilke vi forudsætte, at den ene skal være Tekniker, den anden socialøkonomisk uddannet, og vi gøre derefter i vort Forslag, § 15 B., de nuværende Assisterer til Inspektører med noget bedre Lønvilkaar og Pensionsret. De have nu ingen Pensionsret og en Løn fra 1,600 til 2,200 Kr., vi foreslaa Pensionsret og sætte deres Begyndelsesløn til 2,000 Kr. og deres Slutningsløn til 2,800. Jeg tror, at man i det Forslag, der er fremkommet ved Udvalgets Initiativ, har Lov til at se et Vidnesbyrd om, at det ingenlunde er Folketingets Ønske at føre Krig med den danske Embedsstand, at stille den ugunstigt eller ikke at ville lønne den ordentligt for det Arbejde, den præsterer. Her er en Forhøjelse paa dette Omraade, som ikke er ganske ubetydelig, men som forekommer